

Κοντά στους κληρικούς της Ραμάλλας ο Πατριάρχης Θεόφιλος

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Συνάντηση με τους ιερείς της περιοχής της Ραμάλλας είχε χθες ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά την Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε στον Ιερόν Ναό Μεταμορφώσεως του Κυρίου με αφορμή την εορτή του αγίου ενδόξου αποστόλου Θωμά (6/19 Οκτωβρίου).

Στην Λειτουργία συνελειτούργησαν ή συνεπροσευχήθηκαν οι ιερείς της περιοχής Ραμάλλας της Δυτικής Όχθης, “ήτοι ο π. Ιάκωβος ιερέυς Ραμάλλας, ο π. Τζώρτζ Αουάδ ιερέυς Τζίφνας, ο π. Νικόλαος ιερέυς Άιν Αρίκ, ο π. Δαυίδ ιερέυς Τάϋμπε, ο π. Αθανάσιος ιερέυς Ζαπάμπδε, ο Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος ηγούμενος Μπετζάλλας και Μονής Ποιμένων, ο π. Ιωσήφ Χόδαλη, ο π. Παύλος και ο π. Ηλίας, ιερείς Μπετζάλλας, ο π. Συμεών εφημέριος Ναζαρέτ, ο Πατριαρχικός Επίτροπος Άκκρης-

Πτολεμαΐδος Αρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, ο Αρχιμανδρίτης π. Αρτέμιος ηγούμενος Χάιφας, ο π. Σάββας ιερέυς Αμπελίν, ο Αρχιμανδρίτης Λεόντιος ηγούμενος Ραφιδίων, ο μοναχός Βησσαρίων Επιστάτης Μπουρκίν, ο π. Κωνσταντίν ιερέυς Ιόππης, ο π. Ανδρέας πρώην ιερέυς Τζίφνας, ο π. Γεώργιος Μπαράμκη ιερέυς του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου, οι π. Σπυρίδων και π. Ήσσα Θαλτζή και ο π. Τζωρτζ Ζακαμάν ιερείς Βηθλεέμ", σύμφωνα με την ανακοίνωση της Αρχιγραμματείας.

Της θείας Λειτουργίας μετείχε και ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, μετά συνοδείας του Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου, ιερέων και λαού.

Στην προσφώνησή του προς τους ιερείς ο Μακαριώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι "η ιερά των κληρικών ημών σύναξις, η λαμβάνουσα χώραν εν τοις εδάφοις του υπό Ισραηλινήν τελούντος κατοχήν Παλαιστινιακού Κράτους, ενέχει ιδιαίτεράν σημασίαν, τόσον διά το ευσεβές Χριστεπώνυμον ημών ποιμνιον, όσον και διά τους κατά τόπους και πόλεις ποιμαίνοντας ημών σεβαστούς ιερείς, των οποίων η λειτουργική, δηλονότι ευχαριστιακή διακονία και η ποιμαντική αυτών μέριμνα είναι όντως μεγάλη και αναγκαία όσον ποτέ άλλοτε".

Τον Μακαριώτατο και την ιερατική σύναξη καλωσόρισε ο Δήμαρχος Ραμάλλας κ. Φάραχ Χαντίντ.

Ολόκληρη η προσφώνηση του Μακαριωτάτου στους ιερείς:

“Ἴδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, (Ψαλμ. 133-1), ψάλλει ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλογήσωμεν τὸν ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν, τὸν ἀξιόσαντα πάντας ἡμᾶς τοὺς λειτουργούς Αὐτοῦ συναχθῆναι ἐν τῇ ωραιότατῃ πόλει Ramallah, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ἀγίας τῶν Ἱεροσολύμων Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἵνα καταδείξωμεν ἀφ’ ἐνός μέν τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας, «ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη [ἐν Χριστῷ] (Ἐφ. 4,25) καὶ ἀφ’ ἐτέρου τὴν ἐν Χριστῷ ταυτότητά μας, «ὥς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ» (Κολ. 3, 18).

Καί ἡ μέν ἐνότης ἀφορᾷ εἰς τήν ἀποστολήν τοῦ ὑπό τῆς Ἐκκλησίας κεχειροτονημένου πνευματικοῦ ποιμένου κατὰ τόν Παύλειον λόγον: «καί αὐτός ἔδωκε τούς μέν ἀποστόλους, τούς δέ προφήτας, τούς δέ εὐαγγελιστάς, τούς δέ ποιμένας καί διδασκάλους, πρὸς τόν καταρτισμόν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ», (Ἐφ. 4, 11-13)

Ἡ δέ ταυτότης ἀφορᾷ εἰς τόν ἄρρηκτον δεσμόν ἡμῶν μετά τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν ἐπωνυμίας, τούτέστιν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον «ὁ Θεός ὑπερύψωσε καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα», (Φιλιπ. 2,9), κατὰ τό λεγόμενον ὑπό τοῦ Παύλου.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ταυτότης ἐπ' οὐδενί ἀναιρεῖ ἀλλά τουναντίον ἐνισχύει τήν φιλοπατρίαν, δηλονότι τήν ἀγάπην πρὸς τόν τόπον γεννήσεως ἡμῶν, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, Ὅστις «ἐλθὼν εἰς τήν πατρίδα Αὐτοῦ τήν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, ἐδίδασκεν αὐτούς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν» (Πρβλ. Ματθ. 13, 54/ Λουκ. 4,16). Οὐχ ἦττον ὅμως «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τήν μέλλουσιν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13, 14)

Ἡ ἱερά τῶν κληρικῶν ἡμῶν σύναξις, ἡ λαμβάνουσα χώραν ἐν τοῖς ἐδάφοις τοῦ ὑπό Ἰσραηλινὴν τελοῦντος κατοχήν Παλαιστινιακοῦ Κράτους, ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, τόσον διὰ τό εὐσεβές Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποιμνιον, ὅσον καί διὰ τούς κατὰ τόπους καί πόλεις ποιμαίνοντας ἡμῶν σεβαστούς ἱερεῖς, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργική, δηλονότι εὐχαριστιακὴ διακονία καί ἡ ποιμαντικὴ αὐτῶν μέριμνα εἶναι ὄντως μεγάλη καί ἀναγκαία ὅσον ποτέ ἄλλοτε.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ διάκονος, δηλαδή ὁ ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνεργός τοῦ ἀρχιεπίμενος ἡμῶν Χριστοῦ καί «συνεργός εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Κολ. 4,11) κατὰ τό πρότυπον τῶν μεγάλων καί ἐγκρίτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἱερωτάτου Παύλου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καί βεβαίως τῶν Καππαδοκῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί πολλῶν ἄλλων θεοφόρων Πατέρων.

Οἱ μεγάλοι καί πνευματοφόροι οὗτοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐγένοντο μιμηταί τοῦ Θεοῦ Παύλου κατὰ τό παράγγελμα αὐτοῦ: «ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας. Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διά τοῦ Εὐαγγελίου ἐγώ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ἡμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε» (Α΄ Κορ. 4, 15-16).

Πράγματι οὗτοι ἀνεδείχθησαν μιμηταί τοῦ θεσπεσίου Παύλου ἀκούοντες εἰς τάς πρὸς Τιμόθεον προτροπὰς αὐτοῦ: «Σύ δέ, ὦ [Τιμόθεε], ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ...· δίωκε δέ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα... τήν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τάς βεβήλους κενοφωνίας καί ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως», (Πρβλ. Α΄ Τιμ 6, 11-20).

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία καί δὴ τό Παλαίφατον Rum Orthodox ἡμῶν Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὡς ἄλλη Κιβωτός καί φιλόστοργος μητέρα οὐκ ἐπαύσατο τὴν μέριμναν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου καί ὄχι μόνον, διὰ τῶν ἀδιαλείπτων προσευχῶν ἐπὶ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀλλὰ καί τῶν ἀγαθῶν ἔργων: «Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσει ἀλλ' ἐν ἔργῳ καί ἀληθείᾳ», παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. (Α΄ Ἰωάν. 3, 18).

Κατακλείοντες τὸν Πατρικόν καί Πατριαρχικόν τοῦτον ἐν Κυρίῳ χαιρετισμόν ἡμῶν εὐχόμεθα εὐόδωσιν καί ἐν Χριστῷ αὐξήσιν κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς συνάξεως ὑμῶν, φέροντες εἰς τὰς διανοίας καί τὰς καρδίας ὑμῶν τὸν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου λόγον: «Ἡ γὰρ Ἱερωσύνη τελεῖται μὲν ἐπὶ γῆς τάξιν δὲ ἐπουρανίων ἔχει πραγμάτων».

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί πάντων τῶν ἁγίων, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν”.

